

STUDIUM PRZYPADKU

2

SOLIDARNOŚĆ SPOŁECZNA A KRYZYS MIESZKANIOWY W DUBLINIE

INFORMACJE

Dublin, stolica Irlandii, odnotował w ciągu ostatniej dekady znaczący rozwój, napędzany rozwojem sektora technologicznego, rosnącą liczbą studentów oraz napływem migrantów międzynarodowych. Jednocześnie jednym z najbardziej palących problemów, z jakimi Dublin mierzy się w ostatnich latach, jest **kryzys mieszkaniowy studentów**, który stał się poważnym wyzwaniem dla osób poszukujących zakwaterowania podczas studiów.

Według danych z 2023 roku Dublin doświadcza jednego z najpoważniejszych niedoborów mieszkań w Europie.

Brak przystępnych cenowo mieszkań w mieście w sposób nieproporcjonalny dotknął studentów, szczególnie tych spoza Dublina, studentów zagranicznych oraz osoby o ograniczonych zasobach finansowych. Rosnące czynsze, w połączeniu z niedoborem specjalnie zaprojektowanych akademików i mieszkań studenckich, doprowadziły do powstania niezwykle konkurencyjnego i często niedostępnego rynku mieszkaniowego dla studentów.

Problem został dodatkowo pogłębiony przez pandemię, która zaburzyła rynki mieszkaniowe, wywołała niepewność gospodarczą oraz spowodowała opóźnienia w realizacji projektów budowlanych.

W odpowiedzi na te wyzwania różne związki studenckie, aktywiści oraz organizacje społeczeństwa obywatelskiego w Dublinie zmobilizowały się, domagając się reform oraz wzmocnienia solidarności społecznej, aby zapewnić, że studenci nie zostaną pominięci w coraz droższym rynku mieszkaniowym.

INFORMACJE

Kryzys mieszkaniowy studentów w Dublinie osiągnął punkt kulminacyjny w roku akademickim 2020–2021, kiedy wielu studentów zostało zmuszonych do płacenia wygórowanych czynszów lub zamieszkiwania w tymczasowych bądź nieodpowiednich warunkach. Część studentów uciekała się do tzw. „sofa surfing”, przemieszczając się między mieszkaniami znajomych z powodu braku możliwości znalezienia stałego lokum, inni natomiast musieli dojeżdżać na uczelnie z odległych części kraju.

Budowa nowych, specjalnie zaprojektowanych obiektów mieszkalnych dla studentów (PBSA – purpose-built student accommodation) nie nadążała za rosnącym zapotrzebowaniem. Wiele uczelni oraz organizacji studenckich zwracało uwagę na niedostateczne inwestycje w PBSA, co doprowadziło do przepełnionego i nadmiernie drogiego prywatnego rynku najmu.

Czynsze w Dublinie gwałtownie wzrosły w ciągu ostatniej dekady, głównie w wyniku ogólnego kryzysu mieszkaniowego oraz spekulacyjnych inwestycji. Dla studentów oznacza to często konieczność płacenia czynszów wyższych niż średnia krajowa, mimo ograniczonego wsparcia finansowego lub dochodów z pracy dorywczej, które ledwo pokrywają koszty życia.

Pandemia zakłóciła wiele aspektów życia w Dublinie, w tym funkcjonowanie rynku mieszkaniowego. Choć rząd Irlandii wprowadził działania mające na celu rozwiązanie ogólnego kryzysu mieszkaniowego, często okazywały się one niewystarczające w kontekście specyficznych potrzeb studentów.

Związki studenckie i aktywiści krytykowali brak ukierunkowanych polityk oraz wolne tempo realizacji nowych inwestycji mieszkaniowych.

WYNIK

W odpowiedzi na kryzys mieszkaniowy w Dublinie pojawiły się różne formy solidarności społecznej – od aktywizmu studenckiego i inicjatyw oddolnych po interwencje rządowe. Studenci, lokalni mieszkańcy oraz organizacje współpracowali, aby zapewnić, że nikt nie pozostanie bez odpowiednich warunków mieszkaniowych.

Związki studenckie na uczelniach takich jak **University College Dublin, Trinity College Dublin** oraz **Dublin City University** znalazły się w czołówce działań na rzecz zmian. W 2021 roku Union of Students in Ireland uruchomił kampanie domagające się poprawy warunków zakwaterowania studentów, wprowadzenia limitów czynszów oraz interwencji rządu w celu regulacji rynku mieszkaniowego. Protesty, petycje i kampanie informacyjne przyciągnęły znaczną uwagę mediów, czyniąc kryzys mieszkaniowy problemem ogólnokrajowym.

Rząd Irlandii uznał istnienie kryzysu mieszkaniowego studentów, jednak wielu krytyków wskazuje, że reakcja władz była zbyt powolna. Rząd ogłosił szereg działań mających na celu zwiększenie podaży mieszkań studenckich, w tym ulgi podatkowe dla deweloperów budujących obiekty typu PBSA. Wiele z tych planów napotkało jednak opóźnienia, a problem nieprzystępnych cen najmu nadal się utrzymuje. Ponadto szersze polityki mieszkaniowe rządu, takie jak program **Housing for All**, były krytykowane za niewystarczające uwzględnianie specyficznych potrzeb studentów.

CZEGO SIĘ NAUCZYLIŚMY?

Kryzys mieszkaniowy studentów w Dublinie pokazuje siłę działania zbiorowego. Dzięki aktywizmowi, wsparciu społeczności oraz inicjatywom prowadzonym przez studentów, solidarność społeczna odegrała kluczową rolę w wspieraniu studentów w okresie niepewności mieszkaniowej. Współpraca między studentami, lokalnymi społecznościami a niektórymi uczelniami pokazała, że solidarność może pomóc w zaspokajaniu bieżących potrzeb, nawet jeśli wciąż potrzebne są szersze rozwiązania strukturalne.

Chociaż studenci aktywnie działają na rzecz zmian, kryzys uwidacznia potrzebę bardziej kompleksowych i ukierunkowanych polityk rządowych. Wolne tempo budowy nowych mieszkań studenckich oraz brak kontroli czynszów dla studentów wskazują na konieczność silniejszego działania rządu w celu zaspokojenia specyficznych potrzeb studentów, w tym wprowadzenia limitów czynszów i budowy większej liczby przystępnych cenowo mieszkań studenckich.

Rola związków studenckich i grup rzeczniczych w inicjowaniu dyskusji na temat kryzysu mieszkaniowego pokazuje siłę zorganizowanego aktywizmu. Choć studenci mogą napotykać znaczące przeszkody, ich wspólne działania zmusiły decydentów do zajęcia się problemem i zwiększyły świadomość społeczną.

To studium przypadku podkreśla potrzebę skoordynowanego działania studentów, uczelni, lokalnych społeczności i rządu w celu rozwiązania kryzysu mieszkaniowego w Dublinie. Wnioski płynące z tego kryzysu ukazują znaczenie działania zbiorowego, ukierunkowanych polityk oraz planowania długoterminowego, aby mieszkania były dostępne i przystępne cenowo dla wszystkich.

Dofinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji. Unia Europejska ani Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Wszystkie rezultaty wypracowane w ramach projektu „Budowanie więzi społecznych” udostępniane są na zasadzie otwartych licencji (CC BY-SA 4.0 DEED). Można z nich korzystać bezpłatnie i bez ograniczeń. Kopiowanie lub przetwarzanie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione. W przypadku wykorzystania rezultatów niezbędne jest podanie źródła finansowania oraz jego autorów.

